

Izmjena optužnice od 15. travnja 2005.

Optuženicima se stavlja na teret da su u razdoblju od 4. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, s većinskim rusinskim stanovništvom, a posebno nakon okupacije sela od strane tzv. JNA i pridruženih paravojnih postrojbi, dana 8. listopada 1991. godine, nekoliko dana iza toga, opt. Jugoslav Mišljenović, opt. Milan Stanković i opt. Dušan Stanković, kao pripadnici paravojnih postrojbi ustrojili sa sada pokojnim Momikom Anđelićem tzv. Štab TO, kao organ mjesne vlasti. Komandant Štaba TO je bio Momir Anđelić, opt. Jugoslav Mišljenović, opt. Milan Stanković, opt. Dušan Stanković, opt. Živadin Ćirić, opt. Petar Lender, opt. Joakim Bučko, opt. Mirko Ždinjak, opt. Slobodan Mišljenović, opt. Dragan Ćirić, opt. Milan Bojanić i sada pokojni Janko Kiš su obavljali dužnost članova Štaba TO. Svi ostali optuženici bili su pripadnici TO, svi obučeni u odore tzv. JNA i naoružani kratkim ili dugim oružjem, protivno čl. II Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine. U sklopu općeg plana tzv. „čišćenja“ na okupiranom području prema kojem su pripadnici nesrpskih naroda zastrašivani, zlostavljani i ubijeni, a njihova imovina pljačkana i oduzimana u korist nelegalne vlasti tzv. „SAO Krajina“, u namjeri da se stanovništvo nesrpske narodnosti protjera iz vlastitih domova s ciljem da se na tom prostoru spriječi i uništi daljnji život nesrpskih naroda.

U ostvarivanju toga plana **opt. Milanu Stankoviću, opt. Dušanu Stankoviću, opt. Živadinu Ćiriću i opt. Zdravku Simiću** se stavlja na teret da su dana 4. listopada 1991. godine, ispred zgrade MZ Čakovci, napali oštećene Đuru Bikia, Eugena Hajduka i Slavka Hajduka, koji su došli, zajedno sa sada pokojnim Slobodanom Anđelićem, na pregovore sa predstavnicima JNA i uz njihovo jamstvo. Udarali su ih rukama, nogama i kundacima po cijelom tijelu i glavi, uslijed čega je oštećeni Đuro Biki zadobio krvne podljeve u predjelu obje strane rebara. Oštećeni Eugen Hajduk je zadobio nekoliko krvnih podljeva po licu i tijelu. Opt. Živadin Ćirić prijetio je da će ubiti Đuru Bikia, savljao mu bombu u usta, nakon čega su oštećenike Đuru Bikia i Eugena Hajduku pustili da se vrate u svoje selo, a Slavka Hajduka zadržali kao taoca, kojemu se poslije toga gubi svaki trag.

Opt. Jugoslavu Mišljenoviću, Joakimu Bučku, Draganu Ćiriću i opt. Nikoli Vlajniću se stavlja na teret da su dana 25. studenoga 1991. godine, u Mikluševcima, **opt. Jugoslav Mišljenović i opt. Nikola Vlajnić**, a **opt. Jugoslav Mišljenović, opt. Joakim Bučko i opt. Dragan Ćirić**, nekoliko dana poslije toga, u prostorijama MZ Mikluševci prilikom ispitivanja oštećenog Vlatka Ždinjaka udarali nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve na tijelu.

Opt. Mirku Ždinjaku, opt. Zlatku Nikoliću i opt. Jovanu Cici stavlja se na teret da su točno neutvrđenih dana i mjeseci, u razdoblju od 8. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u nekoliko navrata, prilikom ispitivanja u prostorijama tzv. „stanice milicije“, oštećenog Mihajla Hajduka tukli gumenom palicom, nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve na tijelu, a **opt. Jovan Cico** mu je stavlja nož pod vrat zadavši mu pri tome posjekotinu na lijevoj strani vrata.

Opt. Zdenku Magoću i opt. Jovanu Cici se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana i mjeseca, početkom 1992. godine, oštećenom Emilu Mudrom oduzeti točno neutvrđeni iznos novca, koji je dobio za prodani kukuruz.

Opt. Đuri Krošnjaru se stavlja na teret da je točno neutvrđenog dana, u veljači 1992. godine, u večernjim satima, došao u kuću oštećenog Željka Hiriovatia, uz prijetnju puškom zatražio sav novac, nakon čega mu je oštećenik dao 300 DM.

Opt. Živadinu Ćiriću, opt. Petru Lenderu, opt. Joakimu Bučku, opt. Draganu Ćiriću, opt. Zdenku Magoču, opt. Čedi Stankoviću, i opt. Janku Ljickaru se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana krajem siječnja 1992. godine, u večernjim satima, u smislu prethodnog dogovora, zajedno sa sada pokojnima Momiom Anđelićem, Joakimom Lenderom i Dušanom Anđelićem, odlučili usmrtniti članove obitelji Holik, te su to zajednički i učinili slijedeće noći tako što su u Mikluševcima, u ulici Narodnih heroja, iz kuće br. 35, bacivši prethodno u dvorište te kuće dimnu bombu, odveli supružnike Veroniku Holik i Julijana Holika i njihovog sina Mihajla Holika, u šumu „Jelaš“ u blizini Lovasa, udaljenu oko 7 km od Mikluševaca. Nedaleko od restorana „Jelaš“ ubili su članove obitelji Holik.

Opt. Zdenku Magoču, opt. Dušanki Mišljenović i opt. Janku Ljickaru stavlja se na teret da su nakon ubojstva članova obitelji Holik, došavši na njihovo imanje, uzeli za sebe njihovu pokretnu imovinu, i to četiri traktora s priključnim strojevima, osobni automobil, bojler, lustere i dr, od kojih su poljoprivredne strojeve predali na uporabu PP „Napredak“ Mikluševci.

Svim optuženicima se stavlja na teret da su dana 17. svibnja 1992. godine, temeljem zaključka sa sjednice MZ i tzv. Štaba TO Mikluševci, održane dana 25. studenoga 1991. godine, na kojoj je pod točkom 3. dnevnog reda pročitana lista mještana koji nisu podobni i odlučeno da se isele, zajedno sa Mikom Rakićem i Ljubinkom Vladisavljevićem i sada pokojnima Jankom Kišom, Milenom Kovačevićem, Momiom Anđelićem, Slobodanom Anđelićem, Radojem Jeremićem, Joakimom Lenderom, Kirilom Builom i Dušanom Anđelićem, popisali mještane Mikluševaca, većinom rusinske i drugih nesrpskih narodnosti, te im predložili da moraju napustiti selo, a potom tijekom noći 17/18. svibnja 1992. godine bacali bombe pred njihove kuće i u njihova dvorišta, da bi ih dana 18. svibnja 1992. godine okupili ispred zgrade škole i prisilili oružjem da potpišu izjave o tome da dobrovoljno napuštaju selo i da svu svoju imovinu ostavljaju vlastima tzv. SAO Kajine, natjeravši ih u pristigle autobuse, uzimajući im pri tome novac, nakit i druge vrijedne predmete koji su navedeni mještani imali uz sebe, da bi na taj način protjerali iz sela ukupno 98 osoba,

da su, u namjeri da djelomično unište neku nacionalnu skupinu, članove skupine, ubijali, nanosili im teške tjelesne ozljede i izvršili prinudno raseljavanje stanovništva,

pa da su time počinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – genocid, opisano i kažnjivo po čl. 119. OKZ RH.